

Хозайзы сакырабыз...

Кайгы кильнә, сакырабыз Хозайзы,
Теләктәрзе беззең, кабул итһен тип.
Аракы эсһәк тә иҫкә алабыз Уны,
Һаулык һорайбыз, уйламайбыз оят тип.

Шатлыкка күмелһә беззең тормош,
Ниңәлер без Уны, бик тиз онотабыз.
Хозайзы сакырып, кушканын үтәмәйсә,
Ул биргән тормошто, бозорға тырышабыз.

Нисә йылдар Хозай һинһез йәшәнем,
Кастым һинән, укыманым Изге һүзеңде.
Һине янымда берзә күрмәс өсөн,
Сытырлатып, кысып йомдом күземде.

Һине хәтеремдән тырыштым юйырға,
Күңелдән һызып ташланым исеменде.
Якынлатмас өсөн һине, йән-яғыма,
Өйзөм таштар, корзөм үз нигеземде.

Гонаһтарға батып, йәшәй бирзем,
Аңламайса, һинһез йәшәү ауыр икәнән.
Өмөтһөзлөк мине, бығау кеүек быузы,
Һизмәй калдым ярты һүмер үткәнән.

Күктәнкилде миңә Изге Котолоу,
Күрзем Хозайымдың көс - кеүәтен.
Оятка калдым мин шул сак,
Күтәргән өсөн шайтандың дан – шөһрәтен.

Хозайзы данлаһын ер йөзөндәгеләр,
Раббы һүзен ғәмәлгә ашырыусы бәндәләр.
Бөтөн хөкөм эйәләре, түрә – башлыктар,
Раббы Ғайса, исемен данлаһындар.